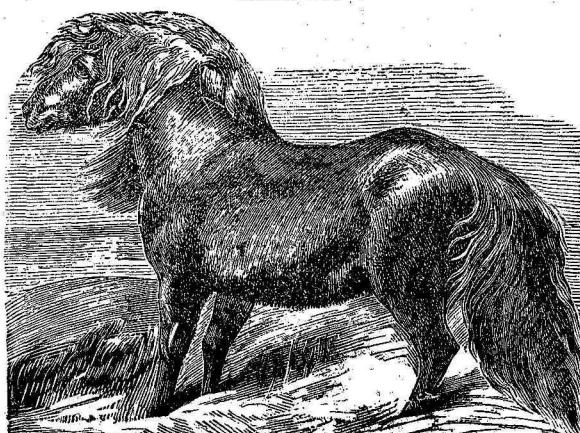

‘Η μέλισσα, φίλη μου, δὲν γνωρίζει ούτε τὴν ἀμέλιαν, ούτε τὴν παρακρόχην, ούτε τὴν ὄχυηράσιν· ἀλλὰ καὶ μέλισσα φανῆται τοιαύτη ἀμέσως ἐξορίζεται τῆς κυψέλης ἢ καὶ φουνέεται. Αἱ μέλισσαι ἐκπληροῦνται πιστῶς τὸ καθήκον των, τὸ ὄποιην ὁ Θεὸς ἐδίδαξεν εἰς αὐτής, καὶ ὁ Θεὸς τὰς τρέφει. ’Αν λοιπὸν ὁ Θεὸς τρέφῃ τὰς μελίσσας, πόσον μᾶλλον δὲν θὰ θρέψῃ καὶ προστατεύῃ ἡμᾶς—τὰ τελείωτα τῶν δημιουργημάτων τούτων, ἔκτελντεν προθύμως καὶ πιστῶς τὰ καθήκοντα ἡμῶν;

K. S. K.

Ο ΙΠΠΟΣ ΤΩΝ ΣΕΝΤΛΑΝΤΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ.

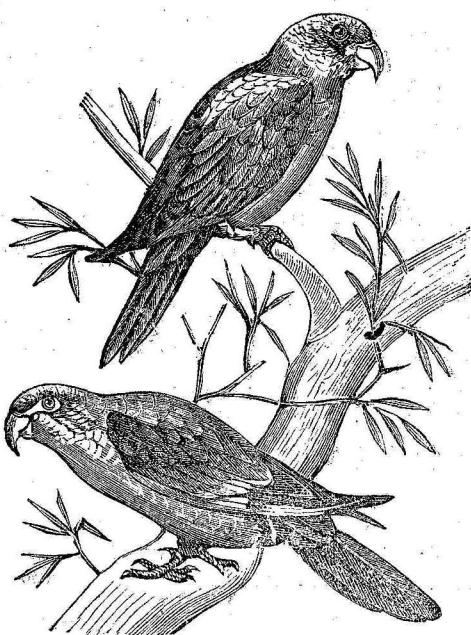
Διάφορα εἰδή ήμεταργίων ἵππων εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὰς νήσους τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐκ τῶν ὄποιων τὸ γνωστότατον εἶναι ὁ καλούμενος Σελεκίδης ἵππος.

Τὸ παρόντεν καὶ ζωηρὸν τούτο μικρὸν ζῶν εὑρίσκεται εἰς τὰς νήσους τὰς κειμένας πρὸς τὴν βρετανίαν, ἀκραν τῆς Σκωτίας, ὃποῦ περιπλανᾶται εἰς ἀγρίους κατάστασιν, καὶ ὁ τυχῶν δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῇ ἀλλὰ ημιπορέσῃ νὰ τὸ συλλάβῃ. Καίτοι τὸ μέγεθος αὐτοῦ εἶναι μικρὸν, ἔχον όφες μόνον τριῶν περίπου ποδῶν, μολοκούστο έχει θαυμαστὴν δύναμιν καὶ τρέχει εὐκόλως φέρον ἐπὶ τῆς ράχεως του ἀνθρωπον, μετρίου βάρους.

Λέγεται δὲν ἔν τῶν μικρῶν τούτων ζώων ἔφερεν ἀνθρωπον. Ζυγίζοντα 60 δικάδη, εἰς μίαν ἡμέραν τεσσαράκοντα μιλίων διαστημα. ’Η μὲν κεφαλὴ τοῦ μικροῦ τούτου ἵππου εἶναι μικρὰ, ὅ δὲ λαμπδὸς εἶναι βραχὺς καὶ καλῶς μεμορφωμένος καὶ κεκαλυμμένος. Ὁποδασείας καὶ πυκνῆς χαίτης ἡτοι πίπτει βοστρυχηδὸν σχεδὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Πολλάκις εἴς τε τὴν Ἀγγλίαν, καὶ Σκωτίαν βλέπει τις ζεύγη, ἐκ τούτων τῶν ζωηρῶν μικρῶν ζώων, σύρονται μικρὰς ἀμάξιας εδγενῶν, κυριῶν, καὶ ἔκτελοῦνται θαυμασίως καὶ λαμπρῶς τὸ καθήκον των καὶ προσέστι, παριστάνοντα ὥραιον καὶ ἐλκυστικὴν θέσμα.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΙΚΗ Σ ΑΙΓΑΙΟΣ.

Παὶ δέ ον τι εἰς τὴν Κίναν, τὴν ἡλικίαν δικαεῖτες, ἔδωκεν ισχυρὸν δεῖγμα υἱίκῆς ἀγάπης, τὸ ἐφεξῆς. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν τόσον πιστοί, ώστε δὲν εἶχον νὰ ἀγοράσωσιν ἕνα κανωπολόγον. ’Ο δυσυχῆς παῖς ἐπροσπάθησε κατὰ διαφόρους τρόπους νὰ ὑπερασπισθῇ τοὺς γεννήτορας αὐτοῦ ἀπὸ τὰ ἀλγεινὰ κεντήματα τῶν ἐντόμων τούτων, πλὴν εἰς μάτην. Τελευταῖν, τοῦ ἥλθεν εἰς τὸν νοῦν ἡ μέθοδος αὐτῆς. ’Αφοῦ ἐπλαγίασαν οἱ γονεῖς του, ἐκάθισε πλησίον τῆς κλίνης, ἔξεδύθη ἔως τὴν μέσην, καὶ ἀφήκε τοὺς κώνωπας νὰ καθίσωσιν ἐπάνω του, χωρὶς νὰ τοὺς διώκῃ. Ἡ Ὅταν χορεάσωσιν, εἶπεν, ἀπὸ τὸ αἷμά μου, θέλουν παύσει τοῦ νὰ ἐνοχλῶσι τοὺς γονεῖς μου. ’Τόσον μεγάλας θυσίας ἡμπορεῖ νὰ κάρυνῃ ἡ ἀληθῆς φιλοστοργία!

Ο ΨΙΤΤΑΚΟΣ (παπαγάλλος.)

Εἰς τὸ πολυάριθμον γένος τῶν ψιττακῶν ὑπάγονται διάφορα εἰδῆ πτηγῶν, μὴ ὑπάρχονταν εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ κυριότερα εἰδῆ τῶν ψιττακῶν εἶναι τὰ ἔξεις, ὁ φαιδρὸς ψιττακὸς, ὁ πράσινος, ἡ ψιττάχη, ὁ δολιχόουρος ψιττακὸς, καὶ ὁ κατακόν. Τὰ δύο τελευταῖα εἰδῆ εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἀμερικήν ὁ δολιχόουρος εἶναι ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν πτερῶν του· ὡς δὲ ὁ κατακόν, οὕτω καὶ ὁ δολιχόουρος στερεῖται φωνῆς γλυκείας καὶ δέν δριλεῖ. ’Ο φαιδρὸς ψιττακὸς καὶ ὁ πράσινος δύντες νοημονέστατη πάντων, διαιροῦσι καλλιστα. ’Η ψιττάχη μικροτέρα